

GÖK EKİNİ ŞİİR

Tohum ve Filiz Grubu
Mayıs 2023, Ankara

Türkiye Yazarlar Birliği Yayınları - 121

Yayın Koordinatörü

Dr. Mehmet TUĞRUL

Editör

Doç. Dr. Muhammet Enes KALA

Tasarım & Mizanpaj

Ütopya Grafik

Çetin Emeç Bulvarı No:21/25 Çankaya / ANKARA

Tel: 0(312) 481 51 53 Faks: 0(312) 481 50 80

www.utopyagrafik.com

Basım Yeri

Emsal Matbaa Tanıtım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Bahçekapı Mah. 2744 Cad. No: 6

Şaşmaz / Etimesgut / ANKARA

Matbaa Sertifika No: 46753

Birinci Basım

Mayıs 2023, Ankara

ISBN: 978-605-7912-32-9

TAKDİM

Sevgili Gençler,

Sizlerle çıktığımız bu yolda, geldiğiniz seviye, hepimiz için oldukça umut vericidir. Yazmak için gerekli yetenek ve motivasyon, her insanda bulunmayabilir. Kimisi bu cesareti kendisinde bulamazken, kimisi yazdıklarına nasıl yön vereceğini bilemiyor olabilir. Bu amaçla, “Bilge Yazarlar Projesi-2” ile öğrencilere iyi ve verimli okuma, eleştirel bakış açısı kazandırma, edebî bir metinle ilişki kurmayı öğretme ve yazma disiplini kazandırma gibi amaçlara yönelik, faydalı bir çalışmayı hayata geçirdik. Türkiye Yazarlar Birliği ile iş birliği hâlinde, değerli öğretmenlerimizin özverili katkıları ve verimli atölye çalışmaları ile gençlerin yazma becerilerini destekledik. Değerli şair ve yazarlarımızla belli aralıklarla gençlerimiz buluştu. Onların tecrübelerinden, birikimlerinden istifade ettiler. Böylece kültür ve sanat alanlarında gençlerimizin kendilerini bulmaları ve büyük birikiminizden haberdar olmaları konusunda bir eksikliği giderdiğimizize inanıyorum. Bundan sonrası; gençlerin yeteneklerinin ve dil gücünün farkına varıp içlerindeki cevheri ortaya çıkarıp cesaretle işlemesine kalıyor. Çünkü yazmanın tekniğini öğretebilirsiniz ama iyi bir eser ortaya koymak için daha fazlasına ihtiyaç vardır.

Ankara genelinde yazma konusunda temeli ve yeteneği olan öğrencilerimiz ile başladığımız ve bu sene ikincisini icra ettiğimiz bu proje, eserlerin kitap hâline gelmesi ile amacına

ulaştı. Artık kalem sizde... Bu yolu siz devam ettirecek, kıymetli eserler üreteceksiniz.

Proje sürecinde gördük ki gençlerin söyleyecek çok sözü var. Tasvir yeteneği, kurgu gücü ve kelime seçimleri ile geleceğin yazarları bu atölyelerde yetişecektir.

Çabamız ve amacımız siz gençlere, yeteneklerinizi ortaya çıkaracak ve geliştirecek imkân ve fırsatlar sunmaktır. Bu, size ve gelecek nesillere karşı en önemli görevimizdir.

Vasip ŞAHİN
Ankara Valisi

TAKDİM

İnsanlığın en büyük buluşlarından biri; yazının Sümerler tarafından icat edilmesidir. Çivi yazıları ile başlayıp gelişen yazılı metinler, tarihin akışını değiştirmiş; uygarlığın, bilimin, sanatın ve sonuçta medeniyetlerin gelişiminde en büyük etken olmuştur.

Yazılı anlatımın zemin bulup üzerinde yükseldiği alanlardan biri de edebiyattır. Yüzyıllardır edebiyatın her dalında eserler vermiş, önemli yazar ve düşünürler sayesinde hikâye, roman, masal, deneme, mektup, şiir ve destanlar dünyanın her tarafında hem yaygınlaşmış hem de nitelikli metinler ortaya çıkmıştır.

Yazarak da konuşuruz; Söyleyecek bir sözü, bir felsefesi, hayata bir bakış açısı olanların ‘ben varım ve buradayım’ diye seslenmesinin bir ifadesi olan yazı; düşündürür, eğlendirir, öğretir, duyurur, bilgilendirir, duygulandırır. Tüm bunları yayar, yarına taşır, kalıcı yapar.

Peki, yazarlık öğretilir, öğrenilebilir bir meslek midir?

Elbette yazarlık öğrenilebilir bir iş.

Bunu en iyi Ankara’da “Bilge Yazarlar 1-2 projesine” katılan gençler bilir.

Ankara Valiliği koordinatörlüğünde, Türkiye Yazarlar Birliği’nin katkılarıyla hayata geçirilen “Bilge Yazarlar Projesi”; Ankara’daki lise öğrencilerinden okumaya yazmaya meraklı gençlerin yazma becerilerinin geliştirilmesi ve yetenekli kalemleri keşfetmek

amacıyla düzenlenen üç boyutlu bir projeydi, projemizin her iki merhalesi de başarılı oldu, umarım gelecek yıl son merhalesini de tecrübe etmiş oluruz.

Yazma süreci, yazar kimdir, kelime dağarcığı geliştirme, metin yazma teknikleri, edebi türler ve Türkçe dilbilgisi gibi konularda eğitim alan, atölye çalışmalarına katılan gençler, kalemlerini günbegün daha da güçlendirdiler, eserler yazmaya başladılar. Bu kitap da o eserlerden birisidir.

Yazdıklarının kitaplarda yer alacak değerde olması az bir şey değil. Eğitime katılan her bir gencimizi tebrik ederim. Yazmaya başlamak ciddi bir iştir ve devamlılığı olan bir serüvendir. Gençlere tavsiyem, milletimizin inancıyla, değerleriyle barışık olun. Seçerek özenle ve dikkatlice okumaların dışında duygularınızı, düşüncelerinizi, hissettiklerinizi mutlaka yazın. Okudukça, kelime dağarcığınızın arttığını ve metinlerinizin uzadığını göreceksiniz. Kesinlikle yazdıklarınızı küçümsemeyin, zamanla çok daha iyilerini yazacaksınız.

“Bilge Yazarlar” projesinin başarıyla tamamlanmasında emeği geçenler var. Başta, kültüre, sanata, edebiyata büyük önem veren Ankara Valimiz Sayın Vasip Şahin olmak üzere, Ankara Valiliği AB ve Dış İlişkiler Bürosunun değerli çalışanlarına, usta yazarlarımıza, eğitici öğretmenlerimize, TYB Genel Başkan Yardımcısı Doç. Dr. Muhammet Enes Kala’ya ve TYB Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Tuğrul’a teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Musa Kazım ARICAN
TYB Genel Başkanı

ÖNSÖZ

Yazmak, var olan ve yerleşen öğütücü durumlara karşı yeni bir teklifte bulunmak manasını da seslendirebilir. Bu açıdan esasında yazmak, yeniden yapmak için bozmaktır. Şikâyetten hikâyet çıkarabilmektir. Elde olanları yeni haline sokma imkânlarını sorgulamak ve insanları yeni yollardan haberdar etmektir.

Harfler, kelimeler ve cümleler bir araya gelir, iddiaları meydana getirir. Boza boza, iz bıraka bıraka ve toplaya toplaya sadırlardan satırlara dökülür manalar. Kimisi şiir olur, kimisi deneme, kimisi hikâye ve roman... Hepsi esasında insanı, âlemleri ve Yaratıcıyı insana anlatmak ister, duygulandırarak, düşündürerek ve tecrübeye davet ederek... İnsana bir çağrıdır, duygusunu ve düşüncesini yeniden harekete geçirmek için insanı mana ziyafetine davet eder. Ziyafet süreklidir, her an ve her yerde insandan kendisine iştirak edilmesini ister. Bu iştirak ne kadar nitelikliyse ve ziyafet ne kadar zenginse, kültüre o kadar güçlü yansır. Kültür ne kadar güçlü olursa, o kültürle mayalanan toplumun mevcudiyeti ve teklifi de o kadar güçlü olur.

Esasında bu, toplumun her ferdine düşen örtük ama önemli bir vazifedir. Gençleri kültür sofrası etrafında toplayabilmek bu açıdan çok önemlidir. Yazarak yaşayabilmeyi üstlenebilmek, toplumu var eden kıymetleri sürekli gündemde tutabilmek, geleceğe taşınabilecek müktesebata onu güncelleyerek sahip çıkabilmek oldukça değerlidir. Mesele bunları gençlerin zihin ve gönül dünyalarında birer dert haline getirebilmektir.

Okuyarak, düşünerek, anlayarak, yazarak ve anlatarak bu derdi demlendirebilmeyi gençler kazanabilirse kültürümüz adına müsterih olabiliriz. “Bilge Yazarlar” projemizde de bu dert bizi hem yola koydu hem yolda tuttu hem de yol azığımız oldu. Gençlerle güzel bir yolculuk yapmış olduk. Bu yolun bir güzelliği de ömür boyu devam etmesi ve her merhalesinde büyük keyif vermesidir. Umarım yolda olanlar bu keyiften hissedar olabilmışlerdir.

Kültüre yatırım yapmak güzeldir, gençlere yatırım yapmak güzeldir. En güzeli belki de ikisine birlikte yatırım yapmaktır. “Bilge Yazarlar” projesinde bu ikisi hem bir araya geldi hem de kültürden gençlere, gençlerden kültüre ulaşan yolların keşfedilmesi murat edildi. Gençler kültürümüzün önemli eserleri ve simalarıyla atölyeler ve yazar buluşmaları maharetiyle daha yakın ünsiyet kesbetmiş; edebiyat külliyatımızaysa öğrencilerimizin mütevazı eserleri dahil olmuş oldu. Okullarından arda kalan “boş zaman”ı “değer zaman”ı olarak yeniden inşa edebilmeyi öğrendiler. Gönüllerine, hislerine ve düşüncelerine bu “değer zaman”ı ayırınca nelerin olabileceğini tecrübe ettiler.

Geçen yıl başladığımız yolculuğun ikinci merhalesinin hasadıyla muradımızın bir kez daha gerçekleştiğine şahit olduk. Öğrenmek için gayret etmenin, gayret etmek için de fedakârlık yapabilmenin gerekli olduğunu biliriz. Gençlerimizin şairlik ve yazarlık yolunda, sanatın inceliklerini öğrenebilmek için gayretlerini ve bu gayretleri taşıyan fedakarlıklarını müşahade ettik. Nihayetinde her birisi yarınlara kalmasını arzu ettikleri eserleriyle kitaptaki yerlerini aldı. Onların ortaya koydukları eserleriyle yarınlara dair umutlanmaları bizim de onlara dair umutlarımızı yeşertti. Yarınları itimat ve ümit dışında yeşertebilecek daha değerli ne olabilir ki?

Okul müfredatlarının yanında öğrencilerin severek ve isteyerek dahil oldukları tamamlayıcı faaliyetlerin önemi konusunda bir kez daha düşünmenin önemli olduğunu anladık. Projemiz, gönüllü şekilde iştirak eden öğrencileri sevdikleri alanlarda geliştirmek maksadı taşıyan okul dışı faaliyetlerde kendilerini daha iyi gerçekleştirebileceklerini göstermesi adına da bizim için öğretici oldu. Bu durumu eğitim sahasında ve onu tamamlayıcı alanlarda yeniden düşünmemiz gerekiyor. Öğrencileri ilgi alanlarında, teorik ve pratik veçheleri birlikte düşünmek suretiyle birbirlerinden istifade edebilecekleri sevimli bir atmosferde bir araya getirmenin sonuçları hem öğrenciler için hem öğrencilerle muhatap olan öğretmenler için karşılıklı güzellik alışverişine dönüşüyor. Önemsenen ve değer verilen gençlerin neleri yapabilecekleri noktasında tecrübelerimiz bize güzel şeyler söylüyor. Bu konu üzerinde hem düşünmeli hem de harekete geçilmeli.

“Bilge Yazarlar” projesinde gençlerimizin eleştirel düşünme, araştırma ve problem çözme, okuduğunu anlama, düşünme ve düşündüğünü etkili şekilde anlatabilme, Türkçeyi güzel kullanabilme becerilerini geliştirmek hedeflendi. Projemizin ilk merhalesi, 19 Şubat 2022 tarihinde başladı ve 16 Haziran 2022 tarihinde nihayete erdi. Projemizi, tohum, filiz ve fidan gruplarından oluşan üç aşamaya ayırmıştık. İlk merhaleyi başarıyla tamamlayanlardan seçilen bir grup gençle, ikinci merhale olan filiz grubunu oluşturduk. 26 Ekim 2022-17 Mayıs 2023 tarihleri arasını kapsayan dönemde gerçekleştirilen atölyeler, okur-yazar buluşmaları, şehir gezileri ve yazarlık kamplarıyla eğitimler devam etti. Bilge Yazarlar Projesinin hem ilk hem de ikinci merhalesi sonunda da öğrencilerimiz şiir verimlerini paylaştılar.

Şiir, ciddi bir iştir. Şuura akmayan şiiriyette noksanlık vardır. Bir medeniyeti ayakta, canlı şekilde tutabilme kudreti şiirden

de beslenir. Şiir yazma ciddiyeti onun zorluğunu gösterir. Bu eserdeki gençlerin manzumelerini şiir olarak kabul etmekten ziyade onların şiir yazma yolculuğundaki ilk heyecanlı çabaları olarak değerlendirmek daha doğru olacaktır. Gençlerimiz şayet şiir yazma azim ve gayretlerini devam etme iradesini gösterirlerse bu eser onların aldıkları en büyük derslerden birisi olacak, gençlerimiz aldıkları yolu kendileri görüp değerlendirebileceklerdir. Nitekim eserde böyle bir imkân da saklıdır. Zira bu çalışmada ilk merhalede ve ikinci merhalede yer alan öğrencilerin şiirleri yer almaktadır. Şiirleri birbiriyle kıyaslamak değil ama şiir tonunda belirginleşen ve daha görünür hale gelen estetik ateşin varlığına dikkat edebiliriz. Bu vesileyle manzum eser yazma cesareti gösterdikleri için gençlerimizi kutluyor, çoğunun ilk manzum verimlerini elinizde tuttuğunuz eserle okuyucuyla paylaşıyoruz.

Bu projenin gerçekleştirilmesi, başarılı şekilde sonuçlandırılması ve eserlerin meydana getirilmesi sürecinde teşekkür etmemiz gereken isimler vardır. Projemizin valilik himayesinde olması hem projenin uzun soluklu olabilmesine, süreçlerin daha nitelikli şekilde tanzim edilmesine ve sonuçlara daha verimli şekilde ulaşılabilmesine vesile oldu. Başta Ankara Valisi Sayın Vasip Şahin'e, Türkiye Yazarlar Birliği Genel Başkanı Prof. Dr. Musa Kazım Arıcan'a, Ankara Vali Yardımcısı Sayın Turan Yılmaz'a, Yayın Koordinatörü Dr. Mehmet Tuğrul'a, Şükrü Can Yılmaz'a, Zeynep Türksoy ve Bülent İlhan'a, atölyelerde ders veren kıymetli öğretmenlerimize, projede bizi yalnız bırakmayan yazarlarımıza, öğrencilerimize, onları destekleyen değerli velilerimize ve emeği geçen herkese şükranlarımızı sunar, projemizin hayrlara vesile olmasını dileriz.

Doç. Dr. Muhammet Enes KALA
TYB Genel Başkan Yardımcısı

İÇİNDEKİLER

Takdim	5
Takdim	7
Önsöz	9

Şiirler

Esmanur Yüceünüvar Mızıka	17
İlayda Yıldırım Taş Milatlar	18
İsmet Çağrı Kızılağıl Gölgesiyim	19
Mehmet Fatih Karanfil Tebessüm	21
Muhammed Berk Ekici Sadece Sen	22
Muhsin Ertuğrul Özer Sen	24
Rümeysa İclâl Doğanşoy Denizli Rüzgâr	25
Zehra Nur Otağ Memleketim	26
Zehra Yavuz Sonbahardan Çağrı	27
Azranur Aydın Dinlenmek İster	28
Bensu Karademir Bir Yâr İsterim	30
Beyza Ceren Özdemir Liman	31
Cemre Vuslat Köroğlu Bir Yazının Hikayesi	32
Ceren Taşcı Perdenin Sonu	34
Elif Adil Ta Ki	35
Elif Naz Gürbüz Yeşilimtrak	36
Esmâ Nur Akdemir Annem Farkında Değildi	37
Fatih Enes Uyar Deniz Kabukları	39
Fatma Begüm Köse Yüreğimden Kan Gider	40
Gül Senâ Keskin Sustuklarımız	41
Hasret Göksel Gece, Savaş ve Ben	42
Hubeyb Bozkurt Dört Delikanlı Genç	44
Nehir Şahin Şevk-İ Şûride	45
Neva İrmak Öztoprak Dost Aynalar Hasım Kesilmiş	46
Ömer Faruk Anaçoğlu Ölecek Miyim?	47
Rüya Su Simay Yeniaktaş Ölüm Kokan Sokaklar	48
Sena Öztürk Mavi'ye	49
Şeyma Koç Aşk	51
Tayyip İbrahim Yıldız Kış Ortası Şiiri	53
Zeynep Asu Yüksel Gittin	54
Zeynep Kıratlı İstanbul'um	55

ŞİİRLER

Esmanur YÜCEÜNÜVAR

MIZIKA

Ellerim gidiyor
Bir siyaha bir beyaza
Ruhumun gittiği gibi tenhaya
Yalnız hissettirmiyor bana kendimi
Onun öptüğü o mızıkla
Eşlik etsin istiyorum
Kalabalık sesi yalnızlığıma
Ruhum gidiyor yine tenhaya
Kalabalık olmak istiyorum birden
Yalnızlık kovalıyorken beni
Sonsuz olmak istiyorum
Hayallerime eşlik ederken.

İlayda YILDIRIM**TAŞ MİLATLAR**

Ben o titreyen taş milatlar arasında,
Bakıyorum birkaç saattir.
Sevgiye susamış kaktüsler bekliyor,
Bir çift kelimemi.
Kopuk kitap sayfalarının dağılışı,
Güneşin doğuşunun aksi.
Köstekli antika saatin melodisi,
Ezanın habercisi.
Küflü yatağın tıkırtıları,
Eski bir uygarlık parçası gibi.
Sararmış saman kâğıtları yanıyor,
Daktilonun kara izleri ardında.
Her harfin kaldırıcı,
Senin gürültünle ağlıyor.
Oysaki Sensizliğimi sessizlikle anlıyordum,
Tehi karanlıklarda yazıyordum.
Ben o titreyen taş milatlar arasında,
Seni arıyordum.

Yüzümde tüten eski günlerin aşkına
Yeniden erişmek istiyorum hoşsohbetinde sana.
Dersler kafamı sarsın istiyorum
Ardı arkası kesilmeyen boşluklara biz bulaşmayalım.
Yaz bir şeyler kârıma, yeter
İçindeki baharın adresini mesajla gönderme
İstemez!
Yaklaşıklıklar içinde yaşamak istiyorum.
Dinamik basınçlar etrafında rüyama gir,
Beni bu iç yalnızlığımdan kurtar.
Dört harfe sığdırmam zor, bağışla!
Kadir gecelerinde yeni bir dirilişten
Cansız bardakla bir zenzem ver bana.
Geleceğime güven vermeni talep etmem
Zaten kucaklaştım.
Hatırlamıyorum bazı hatıraları
Hatıra neticesinde...
Milenyumda çıkardığım dilleri iyi bilirsin diye düşünüyorum
Bir hiçlik uğruna verdiğim saniyeleri
Ben senle yaşamak istiyorum.
Aldığın saat yadigâr, bugün anladım
Selam olsun sana
Selam, Canım cancağızım.

Mehmet Fatih KARANF  L**TEBESSÜM**

Bir tebessüm bana seni hatırlattı,
G  l  mseemedim acıyla kanadım
Ne   arkılar ne     rler dokundu kanıma,
Bir tebessümün beni ne kadar a  lattı.

Seni beklerken a  lamak kadar yoğun,
Her gözyaşı yaramı iyice kanattı.
Anlamsız o kifayetsiz tebessümün,
Haberin var mı beni ne kadar a  lattı.

Seninle anılarım solmasın diye,
Her gün   mr  me bir gün ekledim.
Beni bıraktığın o soğuk durakta,
Seni sıcakık bir tebessümle bekledim.

Her gözyaşı taşıyabilir mi ayrılı  ı?
Her gözyaşı taşır mı me  hule?
Herkes ölür ama her cesedi mezara,
Belki sadece bir gözyaşı taşır.

Muhammed Berk EKİCİ**SADECE SEN**

Yüzyıllar süren hikâyemizi,
Dinlemiş ihtiyar çınarlar.

Ellerini değdiğın çiçekler,
Senin güzelliğini anlatmışlar dile gelip.

Güneşe kızan ay,
Senin mutluluğuna özenmiş.

Sokaktaki aç çocuk,
Senin sayende doymuş.

Kanadı kırık kuş,
Senin dokunuşunla uçabilmiş.

Kuraklıklar içindeki toprağın,
Senin serpiştirdiğın tohumlar tutunmuş.

Akmaya küsen nehir,
Senin sözlerinle deniz olmuş.

Yazmayı unutan kalem,
Senin kelimelerini dökmüş kağıda.

Yağmak nedir bilmeyen yağmura,
Senin duaların öğretmiş yağmayı.

Parlamaktan yorulan yıldızlar,
Senin kahkahalarına karşın yanmış.

Karşıda y    n   taşıyamayan dağlar,
Senin bakışlarınla dayanıyormuş.

Ve kalbi yırtılmış ben,
Senin attığın dikişlerle yaşıyormuşum.

Muhsin Ertuğrul ÖZER**SEN**

Kararmış küllere bulanmış.
Bir demlikte çay doluyum.
Demlenmeyi severim bardağım buğulanmış.
Seni deşmem deşemem ben bu közde.

Kararmış aydınlanmış gecelerle
Doluyum seni dolduran hecelerle.
Sandığımda saklı kimi dertle
Seni katmam katamam ben bu sese.

Tarla başında bir odunum yakılacak.
Başta saçında bir kokuydum sarılacak.
Dolmuş küllüğüm kim beni kurtaracak.
Seni yormam yoramam ben bu dertle.

Rümeysa       DO  ANSOY

DEN  ZL   RÜZGÂR

Kapılar kapandı, anahtarlar elinde mi?
Tanıdık bir koku zihnimde tekrarlanmış
Elimin bir türlü yırtamadığı o takvim yaprağı sararmış.
Islanan ellerimin sahibi gözlerin mi?

Dünya bir kelimeyi hissedemeyecek kadar dar,
Bir kalbi durduracak kadar gerçekmiş.
Bakışlarım pahasını hak edende gezdirir,
Bu cihan bakışlarımı anlamayacak kadar de  ersizmi  .

Rüzgar hep aynı insana mı çevirir yönünü?
Hareket ettirdiğı ağaç dalına konar mı   zg  rl  ğ  ?
Parmak u  larımla biçer dokundu  ğumun kıymetini
En çok umut yakar ellerimi.

Deniz, bizi saklar mı dalgalarında?
Sonsuz rahmeti bize yağdırır mı gökyüzü?
   imizdeki yangının a  ırlı  nı ıslatır mı?
Deniz almış bizden bizi, vurmuş sahile dualarımızı,
Ellerimizi beklemiş, o gri gökyüzü.

Zehra Nur OTAĞ

MEMLEKETİM

Dönüşürmüş insan
Toprağa çiğ gibi
Bin katre karanfil
Yağmur misali

Yazarım akide benim memleketim
Mevsimlerin ilkbaharıdır
Mezarında açtığın çiçeğim
Benim şevki baharım

Aydınlığın benim güneşim
Mavi hareden yansıyor ışığı
Gözümde akan yaşı
Kalbimde bir çiğ tanesi

Zehra YAVUZ

SONBAHARDAN      

Yüzünde hayatın
Yontula  mı   kederi
Alacalı bir perdeye gizli
Gölgeler konu  yor
Kelimelerin ardından
  a  ırmı   insan
Durdurmu   hayatı
Cebindeki k  stekten
Yadig  r olmasa hiç
Geçer mi serden?
Kiminin yarası a  ılmaz
   ten kanar
Kiminin dinmez acısı
Sonbahar vakti ağlar
Yıldızlar bir bir dökülür
Sema bizi   a  ırır
Toplayacak bavulum yok
Ah ne yazıktır

Azranur AYDIN

DİNLENMEK İSTER

Günün zulmüne uğrayan
Yorulan ve unutan
Ümitsizlik girdabında hapsolan beden
Dinlenmek ister

Ağır yüklerdir taşınan
Her an kalpte bir med-cezir
Akılda tufan
Deryalarda mahkûm gemi
Dinlenmek ister

Kapatılsa her taraf
Örülse muhkem kalelerle
Yine kaçış yok
Zulüm-kâr düşüncelerden
Mühlete muhtaç zihin
Dinlenmek ister

Her daim yeti  ilecek menzil
Birine var  lsa
Hemen ardından yenisi
Takatten düşmüş seyyah
Dinlenmek ister

Bunca yorgunluğun arasında
Tek ka     uykudur.
Varlıkla yokluk arasında
Bir meçhul yolculuktur.

Bensu KARADEMİR

BİR YÂR İSTERİM

Cahit Sıtkı Tarancı “Memleket İsterim” Şiirine Nazire

Bir yâr isterim;
Gözleri zümrütten yeşil, saçları samandan sarı olsun.
Gözü gözümden pek olsun.

Bir yâr isterim;
Gönlümde hasret, dilimde ad olsun.
Şu ömrümün baharında gözüme fer olsun.

Bir yâr isterim;
Ne ben, ne benden gayrı olsun.
Günüme güneş olsun.

Bir yâr isterim;
Ruh gibi içten derinden olsun.
Tek lafım olursa kefenim topraktan olsun.

Beyza Ceren   ZDEM    

      

Ege'd   bir liman var
Dalgalar vuruyor kıyıya
Acımasız ama zararsız

Limanda iki        var
Elinde bir demet papatya
Sonsuzluğu bekliyor

Kalp  e          var
A    , tutku ve samimiyet

Ege'd   bir liman var
Dalgalar durulmu    
Kıyı d  v  lmekten yorulmu    

Limanda iki yabancı var
Kalabalığın arasında yalnız
Sevgi değil miydi zararsız

Kalp  e ise tek duygu kalmı    
Nefret, nefret ve nefret

Cemre Vuslat KÖROĞLU**BİR YAZININ HİKAYESİ**

İstedim içimi dökmek kâğıda,
Aldım kalemi, düştüm yollara

Başladım yalnız hecelerle;
Sonra dönüştürdüm sözcüklere,
Düşündüm çok üstünde,
Ettim sözcükleri cümle.

Hüznümü düşledim derinde,
Dilim söylemedi yazdım ben de.
Her dizede kendimi kurtardım,
Benzettim kendimi her sözcüğüme.

Döndüm geriye, okudum tekrar
Değiştirdim, sildim hatalarımı
Başladım düşünmeye yazdıklarımı,
Ağladım çok, düzelttim yanlışlarımı.

Çızdım yolumu yeniden,
Dinledim kendimi içten
Dile geldi yalnızlığım,
Hasbihal ettik inceden

Ders   kardım hatalarımdan
Sivriydi artık dilim,
Siyahı işledim kalemimle
Kurşun oldum her kaybedi imde.

Hatırladıkça eski hallerimi
G zya larımdın tadını anımsadım,
   msedim daha çok şimdiyi
 zetledim hep aklımdan geçeni.

Okudum  iirimi öyle bi,
Hissettim yeniden her dizeyi
Geldi nokta koymanın vakti,
Artık duygularımla i im bitti

Ceren TAŞCI

PERDENİN SONU

Geldi işte son perde
Kimse çare bulamaz bu derde
Yalan olan dünyaymış meğerse
Lüzum yok artık pişmanım demeye

Olması gereken oldu
Gül kurudu diken koptu
Sonundan başına çok yordu
Başrolde yine hayat bozucu

Geldi geçti insanlar
Ne nefretler ne acılar
Anladım artık değersizmiş aynalar
Zamanmış insanı sahipsiz bırakan

Kayboldu yıllar
Unutuldu bütün güzel anılar
Nerde şimdi o değer verdiğin insanlar
Yoksa onlarda mı yoklar?

Elif AD  L

TA K  

Herkesin bir yıldızı vardı
Ta ki sabah olana dek

Her a  k harlı bir ateştir sözde
Ta ki her bir kıvılcım,
Tek tek sönünceye dek

Her   p  c  k bir umuttur sözde
Ta ki dudaklar kanayıp,
Kuruyuncaya dek

Her bakış bir   şıktır sözde
Ta ki o gözlere karanlıklar ininceye dek

Her k  hkaha bir tutkudur sözde
Ta ki tutkular yitip toprağa g  m  l  nceye dek

Her buluşma sonsuzdur sözde
Ta ki gidenler d  nmeyinceye dek

Ve sevgi sözleri güzel ba  lar
Ta ki l  kinler yürekleri k  l edinceye dek.

Elif Naz GÜRBÜZ

YEŞİLİMTRAK

Kar tütüyor cemre,
Ağaçlar kısılmış,
Toprakta var müthiş bir hengâme,
Zamanı sızdırıyor aynalar.

Kimi kavaklar durgun sularda,
Kiminin gölgelenmiş güneşi.
Henüz duyulmuyor kargalar,
Gelmedi daha tan vakti.

Artık ne yeşil ne EŞKİ,
Sarıya çalmış alınçalar...
Ama ben sevmem ki
Alınçaların tatlanmışını...

Esmâ Nur AKDEM    

ANNEM FARKINDA DEĞ  LD  

Annemin evi vardı.
Yoktu renk renk     ekleri.
Pencereleri beyaz, kapısı   elik;
D    yapısı ısı yalıtımlı değıldi.

Sobasıyla ısıtırdı evi, yalandı s  ylediğıim.
Doğrusu; sevgisiyle ısıtırdı her yeri.

Burnuna bir koku gelirdi.
Ardından da dudağına bir gülümseme.
Neydi sebebi deme, sebebi belliydi.
Annem patatesli     ek yapmıştı.

Annemin evi.
Kapıdan dışarı adımı  ı attığıın an,
Huzursuzluk nasıl da esir ederdi seni.
Boğazında bir yumru, hiç eksilmez.
Annemin evi.
Kapıdan içeri adımı  ı attığıın an,
Esirlik bitti, yumru yerin dibini boyladı.

Kimseler, kimsecikler, yerler bir de gökler.
Bir annen, bir annenin evi edemezdi.

Annemin evi vardı.

Yeni yeni, rengârenk koltuk takımları yoktu.

Eskiden gelmiş somyaları bir de eski televizyonu vardı.

Somyaları düzenlemesi zordu, annem hep kızardı.

Çiçek büyütmeyi de çok sever ama onlar hiç büyümmezlerdi.

Üzülürdü sonra buna, bilmiyordu ki...

En güzel çiçek kendisiydi.

Yeryüzünde var olan en güzel yerdı burası.

Annem farkında değildi.

Fatih Enes UYAR

DENİZ KABUKLARI

Ne olduğumu bilmeden dolanıyorum
Ne olduğunu bilmediğim bir yolda
Her gün yorulan bedenim
Ne bir az ne bir fazla

Ortasının da ortasındaım  mr n
G rmediklerim, gördüklerimden fazla
Bilinmeze doğru yürüyorum
Her gün artan bir hazla

Ben yürüdükçe ikiye yarılan tatlı insan ırmağı
Toplumun acı denizine dökülüyor
Ve henüz  ocuk olan benliğim, hayat kumsalından
 nsan kabuklarını topluyor

Kimi elini kesiyor
Kimi denizin sesini fısıldıyor kulağına
Kimesinin ta  varken
Kimesinin kum var ardında

Ve bakıyorum  ocuk benliğimle
Tersine işleyen dünya istiridyесinin içine
 nciden kırma kumların en sonunda
Yalnız başıma bir ben varım
Bir ben, bin parça

Fatma Begüm KÖSE**YÜREĞİMDEN KAN GİDER**

Şu fani dünyaya geldim gelesi.
Ah çektikçe yüreğimden kan gider.
On beş yaşlarıma girdim gireli.
Başımdan ayrılmaz gam ile keder.

Şu gençlikte tufan koptu başıma.
Ne yazık ki ömrüm geçer boşuna.
Gönül bir avcıdır gezer peşine.
Bakmadı yüzüme sır oldu gitti.

Gönül aşık olmuş selvi boyuna.
Begüm bülbül ölmüş gülün yoluna.
Merhamet eylemez benim halime.
Effayaya şu ömrüm sökölür gider.

Aşkına düşene merhamet eyle.
Çektirme sevdiğim dostuna çile.
İnsaf et gençliğim verirsin yele.
Senin de gametin bükölür gider.

Ne söylersin aşık yaralı özün.
Böyle yazılmıştır karalı yazım.
Durmadan ağlıyorsun sen üzgün üzgün.
Tükenip bu ömrüm çileli gider.

G  l Sen   KESK  N

SUSTUKLARIMIZ

Sisli bir poyraz girmiş aramıza
Sen g  l bahçeleri emniyetinde
Benimse dört bir yanım arafta
Yadig  r senden ruhuma

Öyle susmu  sun ki bana
  pekten bir sessizlik   r  l  
Ne zaman seni getirsem karışıma
Sustuklarımız hatırımda

Sahi ne güzel bir sessizlik
Seni memnun beni perişan eden
Geceyi tehlike günü umut kılan
O derin... Çürümüş sessizlik

Hasret GÖKSEL**GECE, SAVAŞ VE BEN**

Gece aydınlık caddeleri bırakıp
Karanlık sokakları seçiyorum

Sebebini anlamıyorum
Karanlık ve ben ayrılamıyoruz
Bir çekim var fark etmediğim
Yalnız hissediyorum

Bütün benliğim
Karanlık içinde kaybolmak istiyor
Bir daha aydınlığı istemiyor

Karanlık ıssız
Dağların mağaralarına
Ormanların kalbine
Gecenin yankısına
Gitmek istiyor

Yalnız şunu bilmiyor
Er geç gece kaybeder
Aydınlık boynuna ip geçirir
Aydınlık elbet kazanır
Biz kaybederiz

Ama dayanmak da
Bir kazançtır
Aydınlık kazandı
Gece kaybetti
Ve masal da bitti...

Bir daha başlamak üzere...

Hubeyb BOZKURT

DÖRT DELİKANLI GENÇ

Dört delikanlı genç.
Bir yola çıktılar.
Her biri bir dert yüklenir;
Kiminin omuzlarında sevda yükü,
Kiminin sırtında dünyanın külü.
Her biri ayrı bir ateşte yanar.
Evlerini alev alır,
Dünya kül olur.
Ne su söndürür bu ateşi ne toprak.
Dört delikanlı genç;
Dört kez yanar, dört kez kül olur.

Dört delikanlı genç.
Bir banka oturur.
Öylece bakarlar harabe anılara.
Kâh ağlatır, kâh güldürür.
Her biri ayrı bir anıda kalır.
Virane olur gülüşler,
Duygular enkaz altında.
Bir bank kurtarır.
Ne harabe kalır ne enkaz.
Dört delikanlı genç;
Dört kez yıkılır, dört kez kalkar.

Nehir ŞAHİN

ŞEVK-İ ŞÛRÎDE

Öper beni, gözlerimden.
Kaçınıcı kara tren,
Hayatının yanından geçen?
Geri dönmez, bir defa giden.

Belki de bu son istasyonda
Kalacak umutlar yolda
İs kalacak dudaklarda
Verilmeyen her söz için.

Sallanacak mendiller
Ayrılacak vagonlar birer birer
Dağılacak raylar,
Unutulacak ezbere bilinen tüm yollar.

Parmak izleri,
İs içinde bıraktı yüreğimi.
Tıpkı tren camlarına yazılmış
Veda dizeleri gibi.

Neva Irmak ÖZTOPRAK

DOST AYNALAR HASIM KESİLMİŞ

Ne zaman geçsem ayna karşısına,
dururum dakikalarca.
Hasret gideririm gençliğimle.
Son pişmanlık neye yarar,
bu bacaklar bu kadar yol kat ettiğinde.

Ne işe yarar ağlamak göz yaşı dökmek,
hiçbir şey geri gelmedikçe.
kırdığım dost aynalar,
bana geri dönmedikçe.

Hastalıklar almış başını,
tutmuş benim yaşımı.
Yolları kapalı yeni yaşım,
ağrımadıkça geçilmez bu başım.

Hayatımdan günler geçti,
aylar, yıllar geçti.
Sevgide geçti, ayrılıkta geçti.
Yolun yarısında kim bilir neler geçti?

Ömer Faruk ANAÇOĞLU

ÖLECEK MİYİM?

Ölecek miyim, Allah'ım?
Rahat mı, toprağım?
Yoksa yüz mü çevirmiş bana,
Benden olan?
İbrahim, kaldırmış mı sofrasını,
Yoksa beni mi istemezler?
Ölecek miyim, Allah'ım?
Nedir bu, birer birer yıkılan düzen?
Dünya, acziyetimi fazla mı görür?
Gözlerim yaşı, neden hiç durmaz?
Uykularım, uykusuzluğa neden özenir?
Bu içimdeki ben, neden huzurlu ölemez?
Ölecek miyim, Allah'ım?
Yoksa yaşamakla mı lanetledin, beni?
Ecel, içine çekiyor verdiğim her nefesi.
Bunca yıldan sonra mı gelmiş
Annemin beni sevesi?
Ölecek miyim, Allah'ım?
Nedir bu, yaşama isteği?
İşitsem ya bir kez olsun, sesini.
Ölecek miyim, Allah'ım,
Nedir bu, yaşama hevesi?

Rüya Su Simay YENİAKTAŞ

ÖLÜM KOKAN SOKAKLAR

öyle ölüm kokan sokakların başında
gelip ellerimi tutmazdın sen
benim korkularım vardı
seni inandırdığım bolca yalanlarım
ve bir gece yarısının ortasında
sessizce ağladım odanın koridorlarında
bir kedinin mırıltısı,
geldi mi senin de kulaklarına?
kafamı kaldırıp baktığımda
gözümün önüne düşen mavilikler
senin okyanusların mıydı yoksa?
şimdi üstünden zaman geçmiş,
saatler sonu çıkmaz bir sokağa dönüşmüş.
geride kalan o günlerin ağırlığı,
benim öyle paslı yerlerdeki yalnızlığımı anımsamış.
böylece bir mektup göndermiş ona
senin ve benim hiç okumadığımız,
intihar mektubunu.
sen artık yalnızsın unutma,
öyle ölüm kokan sokaklardan geçme artık
başında seni beklesem bile.

Sena   T  RK

MAV  YE

Derindir,
Parmak uçların dokunsa, içine   eker,
Batar kurtulamazsın.
  ı  lıklarına şekillenir dalgalar,
Sonra durur.
Derin bir suskunluk yakalar seni,
Adeta oltaya takılan bir balık gibi çırpınır durursun,
Ne fayda.

Seyrek demirlerle hapseder seni,
Mavinin en güzel tonuna karışır,
Eriyip gidersin.
Arkanda ne bir kılçık ne bir pul bırakırsın,
Tamamıyla maviye karı  ırsın.

Gözlerinden dökülen damlalar açığa çıkarır içindeki enkazı,
Sebebi o mudur?
Haberini bile yoktur oysaki...

  ı  lıkların seyrekleşir,
G  z kapaklarına karşı açtığın savaşa.
Tek taraflı olsa da yenik d   ersin.

Tuzlu bir su damlası düşürürsün yanağına,
Su damlasını bile kıskanırsın,
Fırçan istemsizce sürükler seni,
Kaçamaz kısıkvrak yakalanırsın,
Kum taneleri kucak açar sana,
Geri gelir sanırsın,
Oysa mavi tüm nefreti kusmuştur.
Kayalara çarpa çarpa,
Son bir kez parmak uçlarını değdirmek istersin ona,
Yalnızca parmak izlerin karışır dalgalı saçlarına.

Bu sefer içine çekmez seni,
İliklerine kadar yok etmiştir seni,
Tüm nefretini kusmuştur sıcak kum taneleri okyanusuna,
Balıkxa aşkıyla yanıp yok olmuştur bu okyanusta.

Şeyma KOÇ

AŞK

Bir şarkı dünyanın en güzel şarkısı seçilecek olsaydı eğer,
Ve bu şarkı senin sesin seçilmiş olsaydı bile,
Ben sen yorulma diye bunu sana söyleyemezdim sanırım.
Bütün insanlar sonsuza kadar el ele tutuşacak olsaydı eğer,
Ve biz milyarlarca insan arasından birbirimizi bulmuş
olsaydık bile,
Benim ellerim senin ellerinden kayıp giderdi sanırım.
Yan yana geldiğimizde bir yağmur başlayacak olsaydı eğer,
Ve elimizde sadece bir şemsiye olsaydı bile,
Ben o şemsiyenin altına seni almazdım sanırım.
Saksıda iki tane karanfil olsaydı eğer,
Ve birini sulayacak kadar suyum kalmış olsaydı bile
Ben yine senin olanı susuz bıraktırdım sanırım.
Seninle bir şiir yazmış olsaydık eğer,
Ve başlığını sen koymuş olsaydın bile,
Ben yine kendi istediğimi koyardım sanırım.
Bir filme gitmek isteseydik eğer,
Sen saatlerce beni izleseydin bile
Ben filminden gözümü ayırmazdım sanırım.
Zamana hakim olma şansım olsaydı eğer,
Ve ben seninle olan her anımı defalarca yaşayabilecek
olsaydım bile,
İstediğim şey bu olmazdı sanırım.
Bir yere ısınlanabilecek olsaydım eğer,

Ve bu yer senin yanın olabilecek olsaydı bile
Ben senin yanına gelmezdim sanırım.
Zaman bize meydan okuyor olsaydı eğer,
Ve zamanın ötesinde olsaydık bile,
Ben yine uyumayı seçerdim sanırım.
Birini kaybetmemek için bütün yalanları söyleyecek
olsaydım eğer,
Ucunda seni kaybetmek olsaydı bile
Bunların hiçbirine değmezdim sanırım.

Tayyip İbrahim YILDIZ

KI   ORTASI     

güzel kırıkların üstüne hep ondan
seriyor yaprakların bile incittiğ i
parça parça birleşiyor da sondan
alıyor üstüne belki
elleri.

Sahte kokular uzayınca
Bula  ınca solgun bir ruj izi
Kaybolmuş bedenlerdesiniz
Belki terk edilmiş
Kumru gibi.

  zelliğ i kalmamış bu
Donuk     ekler
Soğ uk ve ıssız
    rsen üstüne al
Artık çok yalnız...

Zeynep Asu YÜKSEL**GİTTİN**

Yağmurlu sessiz sokaklar,
Damlalar sessizce geziyor.
Islanıyor kaldırımlar,
Ama hiçbir şey yapamıyor.

Benekli şemsiyesi ile gidiyor.
Koşarcasına yürüyor.
Aklındaki tonlarca düşünceden.
Bir çırpıda kurtulmak istiyor.

Eskisi gibi hep olsaydın,
Yanımda yanı başımda.
Eskisi gibi sarılsaydın,
Ama sen gittin.

Eskisi gibi sahra çölü olsam,
Şimdi ise kuzey kutbu olmuşum.
Eskisi gibi aydınlık olsam,
Şimdi ise karanlıktan farksızım.

Zeynep KIRATLI

         

Cebimde kalan ve gitmek için
sirasını bekleyen son kağıt parçaları,
Sensiz geçen onlarca yıl,
Ve sensizli in verdiği yalnızca acı.
Şimdi  stanbul'dayım.
Yokluğundan beri ilk gelişim,
Dünyanın en güzel şehri  stanbul'a.
Keşke sen de olsan...
Gözlerime inen perdeleri a san.
Hiç susmadan anlatsan;
Denizin mavisini, martıları, balıkçıları,
Kavuşmayı bekleyen sevgilileri...
Şimdi çok yalnızım.
Anladım ki senmi sin benim,
 stanbul'um...

